

Milan Đorđević

PRAVILA PISANJA

1. Pre svega, ova pravila nisu božji zakoni kojih se treba bez pogovora pridržavati. Ona su samo jedan mogući pogled na tu stvar.

2. Nikako ne pisati tako da se laže ili da se pisanjem čak potpomaže uništavanje ljudi i vrednih ljudskih i prirodnih tvorevina i da se širi zlo i mržnja među ljudima.

3. Pisanje je, za mene, oblik igre. Često je to čak i opasna igra. Dakle, pisati znači igrati se rečima, životnim smislom, fabulama, pripovedanjem, stihovima, opisima, osećanjima, razmišljanjima, književnim slikama, figurama i likovima... Igrom doći do radosti pisanja, ali isto tako pisanjem izražavati i žalost, rezignacije, očajavanje, mračne misli i osećanja depresije.

4. Pisanje doživljavati kao mukotrpan, težak i ozbiljan rad čiji cilj nije slava, društveni uspeh ili zarađivanje velikog novca.

5. Pisanjem uvek biti bliže sumnji nego slepoj egzaltaciji ili velikom oduševljenju nečim.

6. Neka Stvarnost, Mašta, Snovi, Strahovi, ali manje-više i Oduševljenja budu ono što pokreće pisanje.

7. Pisanjem ipak biti bliži znanju nego neznanju mada se događa i da neznanje često pokreće pa i podstiče pisanje.

8. Čitanjem knjiga i dela klasičnih, starih, ali i savremenih autora i autorki potpomagati i usavršavati svoje pisanje.

9. Ako je ikako moguće, pisati svakoga dana pa čak i ako većina tog pisanja kasnije bude odbačena od autora.

10. Pisanje pre svega hraniti samoćom, a i shvatati ga kao neizvesno i samotnjačko lutanje po možda beskrajnoj pustinji.

11. Pokušati da se pisanjem sledi vlastiti ritam i izraz postojanja u ovom svetu.

12. Razume se, moguće je da se piše kršeći ova ili neka druga pravila pisanja i da se to čini upravo negirajući ta, svakako nesavršena, pravila. Uostalom, nesavršena kao i sve na ovom svetu.